

Nico

(16.10.1938 – 18.7.1988)

Dnes 16. října si můžeme připomenout 75 let od narození zpěvačky, herečky, modelky a skladatelky Nico - vlastním jménem Christa Päffgen.

Christa se narodila v Kolíně nad Rýnem, otec ji zahynul ve válce, díky nouzi musela jít už v 15 letech do práce, ale pracovní nadšení ji vydrželo jen jeden den. Rozhodla se tedy potloukat před obchodem KDW dokud si ji někdo nevšimne a ona se nestane slavnou. Což se jí podařilo a začala se věnovat modelingu. V 17 letech odjíždí do Paříže, mění si jméno na Nico a žije se jako modelka a herečka v reklamách (díky tomu jezdila po Evropě a účinkovala v malých rolích i v několika filmech).

V roce 1961 se jí narodil syn Ari, z úletu s Alainem Delonem (ale posléze byl vychováván převážně u Delonových, roku 1976 jej oficiálně adoptovali). V březnu roku 1965 se v Anglii potkala se členy Rolling stones a jejich manažer Nico zajistil smlouvu na vydání singlu (2 písně, z toho píseň The last mile napsal Jimi Page). O půl roku později Brian Jones z Rolling stones seznamuje Nico s Andy Warholem v jeho Factory. Tak ještě ten den natáčí svůj film The Closet (on ten Andy točil, co ho napadlo, tak první role byla spočívala 70 minutém dialogu lidí zavřených ve skříni). Nicméně Nico byla obsazována do dalších rolí a ta největší přišla, když Warholův spolupracovník Paul Morrissey dotáhl do Factory Velvet underground. Paul přesvědčil Warhola, že Lou Reed neumí zpívat (což nebylo tak těžké se o tom přesvědčit) a chtělo by to nějaký výraznější vokál – Nico. Lou byl samozřejmě našťvaný a proto ji dělal s Johnem Caleem naschvály, nakonec Nico nikdy nebyla součástí Velvet underground – její jméno bylo mimo název kapely. Počátkem roku 1966 Warhol rozjíždí show *Exploding Plastic Inevitable*, která se skládala z promítání několika jeho filmů najednou, vystoupení Velvet underground & Nico a choreografické tance. Těžko říct, kdo byl první s nápadem propojit koncert s video projekcí – jestli Ken Kesey s jeho *Acid testy* na západním pobřeží USA nebo Andy Warhol se svým *Exploding Plastic Inevitable* na východním. Celá akce končí v březnu 1967, kdy Nico odchází od Velvetů a Velveti od Warhola. Nico dál hraje ve Warholových experi-

mentálních filmech (Chelsea girls a Four stars), ale také se věnuje sólové dráze (při prvních pokusech se doprovázela magnetofonem), později ji doprovázeli střídavě členové Velvet underground a další hosté. V létě 1967 měla Nico aféru s Jimem Morrisonem, během které se ho zeptala, jakým způsobem má psát texty – on jí poradil, aby ve svých textech promítala své sny - od té doby si psala své texty sama. To si vyzkoušela hned vzápětí na albu The Marble Index, kde ji pomáhal nahrát nástroje právě John Cale a

Nico si zahrála na harmonium. Když John Cale produkoval album Stooges, Nico se za ním přišla podívat do studia a spatřila Iggyho Popa. S ním taky měla aféru, on pro ni napsal píseň We will Fall a za odměnu mu Nico předala tajemství orálního sexu a kapavku.

Na počátku 70. let Nico vydává album Desertshore ve stejném složení hudebníků jako Marble Index, nicméně vše ztěžuje její závislost na heroinu. Na své koncerty chodí pozdě, protože sháněla matroš apod. Nico opět hraje ve filmech, John Cale začíná hrát sólově a brává si Nico jako doprovod a Nico za Johna Calea. Natáčí další album The End, kde krom Cale přizvala i Briana Ena (proto album obsahuje i dost elektronických efektů). Nicméně hudební styl Nico byl velice zvláštní – depresivní a ponuré skladby bez výrazného rytmu s mohutnými vokály, které Nico dokázala zpívat, způsobilo to, že její alba se nikde pořádně neprodávala a navíc stále brala střídavě heroin a metadon, což komplikuje vyjednávání nahrávací smlouvy. Tak Nico koncertovala, nejprve s krautrockovými skupinami, pak i punkovými, ale nakonec koncertovala v rámci koncertů kamarádů (John Cale, Blue orchids, The Faction). Tak to šlo až do července 1988, kdy si jela odpočinout na svoji velmi oblíbenou Ibiza (kam se několikrát za svůj život vracela a dokonce se tam přestěhovala i její matka). V ten osudový den 17.7 spadla z kola a praštila se hlavou. Jelikož neměla dost peněz, převáželi ji do několika nemocnic, než ji uložili na lůžko, kde s diagnózou úpalu den poté zemřela (při pitvě zjistili, že na krvácení do mozku). Prostě smůla...K

Vydáno k setkání v Barré i jinde dne: 16.10.2013, číslo 98, online: najezd.wz.cz

Zprávičky

- 18.10 se v Dead Jack klubu (Ječná) koná akce **Volíme psychedelii**, vystoupí: Hlíničkové lopatky dědečka pipýna a Utajená inteligence. Start: 19:30, vstup: do klobouku.
- 19.10 se koná akce **Binič fest**. Koncert kapel. Kde: Nymburk, Dělnák, start 18:30, vstup 100 Kč.
- 23.10. v Tiskárně na vzduchu (nový prostor na Výstavišti) vystoupí spolek Bohém – autorské divadlo se hrou **Mořčívíl**. Start: 19:00, vstup dobrovolný.
- 25.10. se koná v Café v Lese akce **Ester 21 o den dříve**. Proběhne autorské čtení: Rogo, Borek, Vomáčka..., nakonec vystoupí Kopyrajt. Kde: Café v lese (Krymská 12), start: 18:00, vstup dobrovolný.
- 26.10. se koná **66 DAYS REMAIN FEST** (6 kapel, z UK, DE, PL a CZ: HOLY EXTERMINATION, Nailbitter, StageWar, funkce šroubu...). Kde: Klub Bažina (U Klubu 63), start: 19:00, vstup: 99 Kč.
- 28.10. se koná fotbalový zápas **THC - Alkohol** ve 13:00 v TJ Slovan Bohnice

Soutěž o CD H.L.D.P.

Na Mikulášský koncert Hlíničkových lopatek dědečka Pipýna vyhlášíme soutěž o neoriginálnější interpretaci zkratky H.L.D.P. Vítěz obdrží nové CD Hlíničkovek. Vyhlášení a předání ceny proběhne na Mikulášském koncertě. Počet pokusů není omezen. V případě shodných návrhů platí pravidlo: "kdo dřív přijde ...". Své návrhy posílejte na info@hlinikovky.com. Uzávěrka je 1.12.2013.

Nejmenovanému pisálkovi

básník

Jsou to keci, jstou to plky
blbci už je píšou věky.
Pořád se snažej deklamovat
rýmy bez smyslu onanovat.
Já jsem pěkněj chudák sice,
ty však nejsi o nic více.
Pisálku zesměšni se poniží
zahajluj, pomodli se ke kříži
Tvoje tvorba je mně k smíchu
až z toho mám vředy v břichu.
Plebs se směje, občas živne,
tvoje verše jsou však bídné.
Soused

Odpověď nejmenovaného pisálka

básní D. Lázeňského.

Konfliktními rýmy
jsem, humoru na vrub,
ukazovat chtěl na malost,
u tebe se to povedlo,
koukám, víc než dost.

Účelem bylo,
abys měl vředy v břichu,
proto jsi v básni jako obraz,
proto jsi k smíchu.
dl.

Na 100. Nájezd připravujeme malé ohlédnutí, proto kdybyste se chtěli na něco zeptat redakce Nájezdu, tak nám své dotazy sdělte buď osobně (Krtek, Dave) nebo na redakční e-mail najezd@gmail.com.

Zelená země dešťů - poznámky

Rád bych navázal pár postřehy z Anglie, i když jsou již několik let staré.

Peníze

Vedení účtů v Anglické bance je zdarma a narůstají úroky. A to takovým způsobem, že se kamarádům stávalo, kdy po několika letech, co už Anglii dávno opustili s účtem, kde nechali 5 liber, že jim z banky volali, protože naspořili částku, na základě které mohou přejít na výhodnější spořicí program. Prostě vedení je zdarma a peníze se z účtu neztrácejí.

Další zajímavostí je, proč je mzda vyplácena po týdnech a ne po měsících, jak je u nás v ČR běžné. To je kvůli tomu, aby zaměstnavatel ukázal, že si nepřivydělává úroky za peníze, které patří jako mzda zaměstnancům.

Nákupy

V Anglii je zvláštní to, že obchody (oblečení, elektronika) zboží nekupují ale pronajímají. Výsledek je ten, že dodavatel si řídí svůj systém slev, aniž by obchodník na tom tratil. Proto se stává zhruba dvakrát do roka (konec léta a vánoce), kdy je potřeba vyměnit skladové zboží za nové, že staré zboží se prodává až s 75% slevou.

Sníh

S tím sněhem je fakt prdel. Starousedlíci mi jednou, když byl poprašek 4mm, vyprávěli, že znají sníh, když byli malí, tak prej býval sníh. Teď i 4mm paralyzují zemi, bo nemají povinnost mít zimní gummy na kolech a tak raději zavírají školy. Bezpečnost především :-)

Drogy

Souhlasím, že anglická policie je docela tolerantní.

Kluci jeli z nějaké kalby a bylo jich šest v autě (koneckonců, jak se u nás ze zábav jezdí), zastavil je policajt, vysvětlil jim, že auto je max. pro 5 a někdo musí jít pěšky. A pak se zeptal řidiče: "Have you taken any drugs?" (tj. Bral jste nějaké drogy?) a on v klidu odpověděl: "Not today." (tj. Dneska ne.) Po chvíli hrobového ticha se policajt usmál a pustil je.

Krtek, -e-, Krejča; foto: -e-

Miroslav "Skalák" Skalický - Tesilová verbež (básně a písně z let 1972-2003)

Na vědomost se dává a pořádit si se doporučuje nově vydaná souhrnná kniha textů Skalákových. Vedle zlidovělých kusů napsaných původně pro kapelu The Hever and Vaselina Band jako "Tesilová verbež", "Blejzr blues" či "Červený vejložky" věnujících se zejména posměškům znormalizovaným občanům a výsměchu bezpečnostním složkám tehdejšího režimu nalezneme ve sbírce také básnické texty z let pozdější, Skalákova exilu a také let nedávných (2002 - 03). Publikace je doplněna předmluvou autora (korespondencí s dalšími personami českého undergroundu), životopisem a poměrně obsáhlou fotopřílohou a ediční poznámkou lit. kritika M. Machovce. Kniha vyšla v roce 2012 v nakladatelství Pluchra v edici Vybrané spisy.

ukázka:

Červený vejložky

...
červenejch vejložek
těch se nesmíš bát
i když maj vobušek
musíš na ně srát

zelený tesilky
rudý vejložky
tohle až uslyšíš
daj nám do držky

/na melodii Midnight special od H. Ledbettera/
D.L.

Jany Nagyové

Petra Nečase

Není ohně bez kouře!

